

Δύο ποιήματα του Πατρ. Θεοφάνους

ΕΠΟΠΤΕΙΑ

Εξ όνουχος

<https://epopteia.gr/1226/dyo-piimata-tou-patr-theofanous/>

Πάτροκλος Θεοφάνους
Δύο ποιήματα

I

Ήταν σίγουρα της Αιγύπτου.

Μα δεν θυμόταν: ήταν ιέρεια;

Πάντως, τότε τη λάτρευε.

Τί ήταν αυτός, όμως;

Αν ήταν ιέρεια, τότε κι εκείνη θα λάτρευε,
δεν θάταν αντικείμενο λατρείας.

Τί ήταν λοιπόν;

Πως και γιατί τη λάτρευε; Πριγκίπισσα ίσως;

Μια πριγκίπισσα που την προσκυνούσε
και δεν τολμούσε ούτε να της μιλήσει;

Ο χρόνος παίζει ζάρια, το ήξερε.

Αλλά και οι θεοί; Θα μπορούσε να είναι μια θεά;

Είναι δυνατόν να εμφανίζονται αρχαίοι θεοί,
και να κυκλοφορούν έπειτ' από τόσους αιώνες
ανάμεσα στους θνητούς, περιμένοντας ότι θα τους δει,
θα τους αναγνωρίσει ο παλιός αγαπημένος πιστός τους;
Του φαινόταν εξωφρενικό.

Κι όμως, αυτό τόχε σίγουρο: τη λάτρευε.

Κάποτε, σε κάποιο από τα παρελθόντα, την προσκυνούσε.

Γιάννης Ψυχοπαίδης

II

Κι όταν σου λέω σ' αγαπώ,
να φεύγεις απ' της λέξης το φθαρμένο ρούχο,
να φεύγεις πέρα κι απ' τον φορεμένο ήχο
να φεύγεις από τα νεροπλυμένα χρώματα
και τις φθορές της χρήσης όλες να τις φεύγεις.

Όταν σου λέω σ' αγαπώ
να μη φοβάσαι ν' ανοιχτείς πάνω ψηλά,
όπου η λέξη μου ένα κεράκι αναμμένο
στέκεται μέσα στο μαύρο διάστημα
και στα βουβά κενά του.